

Prijmime večné svetlo (sv. Sofrónius)

Napísal Balek Robert
Pondelok, 08 Marec 2010 16:11

Bežme v ústrety Kristovi všetci, čo tak nábožne slávime a uctievame jeho tajomstvo, podme všetci ochotne. Nech niet nikoho, kto by sa nezúčastnil na stretnutí, nikoho, kto by nechcel niesť svetlo. A svetlo sviec zväčšíme tým, že ukážeme božský jas toho, ktorý prichádza, od ktorého má všetko svoj lesk, lebo on rozháňa zlé temnoty a záplavou večného svetla všetko osvecuje, ale aj a predovšetkým tým, že urobíme celkom viditeľným jas duše, lebo s ním musíme ísť v ústrety Kristovi.

Ved' ako Božia Matka a neporušená Panna niesla v náručí pravé svetlo a prišla na pomoc tým, čo ležali vo tme, tak máme aj my, osvietení jeho lúčmi, niesť v rukách svetlo viditeľné všetkým a ponáhľať sa v ústrety tomu, ktorý je pravým svetlom.

Ved' „svetlo prišlo na svet“ a osvietilo zem zahalenú tmou a „navštívil nás Vychádzajúci z výsosti“ a zažiaril tým, čo sedeli vo tme – to je naše tajomstvo. Preto kráčame s lampami v rukách, preto nesieme svetlá a schádzame sa tu. Vyjadrujeme tým, že nám zažiarilo svetlo, a tiež prisviďčame jas, ktorý budeme mať od neho. Preto bežme spolu, podme všetci v ústrety Bohu.

Prišlo ono pravé svetlo, „ktoré osvecuje každého človeka prichádzajúceho na tento svet“. Nechajme sa teda, bratia, všetci osvietiť, nechajme sa všetci ožiariť.

Nech nik z nás neostane nezasiahnutý touto žiarou a nech niet ani jedného, koho by zaliala, a zostal by vo tme. Ale vyjdime všetci žiariaci. Podme mu spolu v ústrety všetci, ktorých osvietil. Vezmime so starcom Simeonom ono jasné a večné svetlo, plesajme s ním z celého srdca a spievajme hymnus vďaky Bohu a Otcovi svetla, ktorý poslal pravé svetlo, zahnal temnotu a dal

Prijmime večné svetlo (sv. Sofrónius)

Napísal Balek Robert
Pondelok, 08 Marec 2010 16:11

zažiarit' nám všetkým.

Veď skrze neho sme aj my uvideli Božiu spásu, ktorú pripravil pred tvárou všetkých národov a zjavil na slávu nás, nového Izraela, a hneď sme boli oslobodení od onej starej a temnej viny aj od pút terajšieho života ako Simeon, keď uvidel Krista.

Aj my sme vierou objali Krista, ktorý prišiel z Betlehema k nám, a stali sme sa Božím ľuďom z pohanov (veď on je Božia a Otcova spása); očami sme uvideli Boha, ktorý sa stal telom, a odkedy sme hľadeli na Božiu prítomnosť a vzali sme ju do náručia ducha, voláme sa novým Izraelom, slávime ju výročným sviatkom a nikdy ju nenecháme upadnúť do zabudnutia.

Z Rečí svätého biskupa Sofrónia (Orat. 3, de Hypapante, 6. 7: PG 87, 3, 3291-3293)